

tioner. Men forslaget er blevet bedre. Vi vil godt være med til at tage udgangspunkt i det forelåede lovforslag, så vi på én og samme gang får løst de habilitetsproblemer, der vitterlig er, men også sikrer, at daghøjskolerne og folkeoplysningsforbundene i en sund synergi kan få lov til at udvikle sig.

Aage Frandsen (SF):

Da Folketinget behandlede det lovforslag, som er dette lovforslags forgænger, skete det umiddelbart i forlængelse af, at oplysningsforbundene havde fået udarbejdet et resposum af professor Peter Germer, hvor der blev sat spørgsmålstegn ved, om lovforslaget var i overensstemmelse med, ja, sådan noget så alvorligt som grundloven omkring foreningsfrihed. Og der var også forskellige ordførere, der i Folketinget henviste til dette resposum.

Vi mener ikke, at det lovforslag var i modstrid med grundloven. Men det betyder jo ikke, at man ikke alligevel bør se på, om lovforslaget er i overensstemmelse med gode retsprincipper, om det er i overensstemmelse med gode principper om, hvordan man lovgiver, gode principper om, hvordan bevisbyrder og den slags ting skal være.

Derfor fandt vi det også rigtigt, at vi i sidste folketingsssamling i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag, L 145, havde en lukket høring i Folketingets Uddannelsesudvalg, hvor der var enighed om at have denne høring for at få forskellige juridiske eksperter, der var kyn-dige udi foreningsret og statsret, til at se på lovforslaget.

De gav en række informationer til os, som jeg synes vi havde meget glæde af, og som jo gav anledning til, at vi lavede en beretning i sidste folketingsssamling, som jo så har været anledning til, at man i ministeriet har arbejdet videre med lovforslaget. Og det er så det lovforslag, L 204, som er kommet ud af det.

Vi finder, at det lovforslag, som ligger her, klart er i overensstemmelse med de principper, der skal ligge til grund for en ordentlig lov. Vi har én paragraf – og det vil vi formentlig stadig væk have, også når det lovforslag er blevet vedtaget – som vi er imod udformningen af. Det er bestemmelsen i § 14, stk. 4, i daghøjskoleloven, som vi tilsvarende har i folkehøjskoleloven, og som er en udløber af Tvind-særloven, den generelle bestemmelse om, at ministerens skøn kan være afgørende for, om en skole bli-

ver frataget uafhængighed og kan få lov til at fortsætte.

Det mener vi stadig væk er et problem, men det betyder jo ikke, at vi så i forhold til loven i øvrigt afviser lovforslaget. Det gør vi ikke, men vi vil stille et ændringsforslag omkring netop den bestemmelse.

Når det drejer sig om lovforslaget ellers, mener vi, at det er rigtigt, at man nærmere får præciseret forholdet mellem de forskellige institutioner, som godt kan samarbejde, men sådan at der ikke er tale om, at der er mennesker, som er begge steder.

Vi mener, det er helt afgørende, at der ikke skal kunne sættes spørgsmålstegn ved habiliteten, og derfor har man i den forbindelse to muligheder. Enten at man i loven er ret striks i forhold til, hvilke mennesker der kan sidde det ene sted i forhold til det andet sted, eller at man tillader noget i lovgivningen, men så bagefter går ud og kontrollerer; det er alternativet.

Der foretrække vi det, som man er nået frem til her fra ministerens side – både det, som lå i det tidligere lovforslag, men også i det her, og så foretrækker vi også det lovforslag frem for det tidligere, fordi der er nogle bestemmelser, som ikke var smukke. Det var nok de ord, som vores eksperter sagde til os, at der var anvendt i den tidligere bestemmelse, og som ikke er hensigtsmæssige i forhold til god lovgivning, men de er altså fjernet i denne her forbindelse.

Så derfor kan vi give tilslutning til lovforslaget, men altså med reservation i forhold til en enkelt bestemmelse i lovforslaget.

Christian H. Hansen (DF):

Den 21. januar 1999 førstebehandlede Folketinget et lignende lovforslag, som Dansk Folkeparti klart støttede intentionerne i. I Uddannelsesudvalget blev man dog enige om, at der var behov for, at alle interessenter fik lejlighed til at fremsætte deres synspunkter, og at undervisningsministeren derfor også skulle fremme en dialog og så på den baggrund fremsætte et nyt lovforslag i denne her folketingsssamling. Det er så her, vi står i dag.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse er det godt, at der har været den dialog. Der er nogle ting, der er blevet rettet til. Man kan vel også sige, at der har været en risiko for, at offentlige tilskud, bl.a. til daghøjskolerne, kunne anvendes til formål, som ikke helt var tiltænkte, og det var vel egentlig også det, der var baggrunden både for det her og for L 145.